

[Finansministeren.]

vedtaget i det andet høje ting med 80 stemmer mod 4, medens 3 medlemmer undlod at stemme.

Baggrunden for loven af 30. marts 1946 var den ekstraordinære formueopgørelse, der fandt sted i juli 1945, og hvorved der blev afsløret meget store formuedifferencer. Som følge heraf skete der en voldsom stigning i antallet af efterbetalingsager, og arbejdet med behandlingen af disse har været meget omfattende. Det har derfor ikke været muligt at afslutte arbejdet i løbet af indeværende finansår, og det må antages, at arbejdet vil vare det meste af det kommende finansår, men der vil fra finansministeriets og ligningsdirektoratets side blive sat ind på at tilendebringe behandlingen af disse sager hurtigst muligt.

Den store stigning i antallet af efterbetalingsager medførte en mangedobling af den indtægt, staten og den fælleskommunale udligningsfond normalt har ved revision af tidligere års skatteligninger, og da indtægten således for størstedelens vedkommende var af ekstraordinær natur, fandt man det naturligt at holde den ekstraordinære tilvækst i indtægterne på dette område udenfor de ordinære skattekonti på statsregnskabet. Dette skete ved loven af 30. marts 1946, og det bestemtes samtidig, at den ekstraordinære indtægt skulle overføres til statens reguleringskonto i nationalbanken. Den del af efterbetalings- og bødebeløbene, som skulle tages til indtægt på de ordinære skattekonti på statsregnskabet, blev fastsat til et beløb svarende til de normale indtægter på dette område, og på grundlag af en gennemsnitsberegning for finansårene 1942-43—1944-45 anslø man statskassens normale indtægt ved bøder og efterbetalinger til 8 mill. kr. og udligningsfondens til 1 mill. kr. Herudover tog man i betragtning, at der ville fremkomme et skattetaf ved, at skatteyderne i henhold til de gældende lovbestemmelser kan fradrage efterbetalingsbeløbet i den skattepligtige indkomst for det år, i hvilket efterbetalingen sker. Dette skattetaf har man for statskattens vedkommende anslået til en trediedel og for den fælleskommunale skats vedkommende til halvdelen af efterbetalingsbeløbene. Den overskydende del af de samlede efterbetalings- og bødebeløb overføres til reguleringskontoen i nationalbanken.

Om størrelsen af de hidtil indgåede efterbetalings- og bødebeløb vedrørende indkomst- og formueskatten til staten og udligningsfonden kan jeg oplyse følgende.

I finansårene 1945-46—1948-49 indgik til

statskassen ca. 317 mill. kr., hvoraf ca. 235 mill. kr. blev overført til reguleringskontoen. I finansåret 1949—50 indgik indtil udgangen af november 1949 ca. 61 mill. kr., og heraf blev ca. 45 mill. kr. overført til reguleringskontoen.

Til udligningsfonden indgik i finansårene 1945-46—1948-49 ialt ca. 57 mill. kr., og heraf blev ca. 40 mill. kr. overført til reguleringskontoen. I finansåret 1949—50 indgik indtil udgangen af november 1949 ca. 10 mill. kr., hvoraf pr. 1. oktober 1949 ca. 5 mill. kr. var overført til reguleringskontoen.

På forslaget til finanslov for finansåret 1950—51 er efterbetalings- og bødebeløbene vedrørende indkomst- og formueskatten til staten anslået til 75 mill. kr. og efterbetalings- og bødebeløbene til udligningsfonden til 14 mill. kr. Heraf skulle efter bestemmelserne i loven af 30. marts 1946 henholdsvis 54 mill. kr. og 9,5 mill. kr. overføres til reguleringskontoen i nationalbanken. Da disse efterbetalings- og bødebeløb for langt den største dels vedkommende hidrører fra sager, der er rejst i henhold til loven om den ekstraordinære formueopgørelse, synes det naturligt, at den i loven af 30. marts 1946 fastsatte delingsnorm følges også i finansåret 1950—51, hvorfor det foreslås, at loven får gyldighed også for dette finansår.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 70 af 27. februar 1946 om anvendelsen af de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat m. v., jfr. lov nr. 77 af 4. marts 1949.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 303).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (H. C. Hansen): Da indenrigsministeren desværre ikke er i stand til at være tilstede her i dag, har han bedt mig om på sine vegne at forelægge for det høje ting det lovforslag, der er tale om, nemlig forslag til lov om forlængelse af